

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. L.**, bývajúcej v P., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. M. K., advokátom so sídlom v S., proti žalovanému **R. L.**, bývajúcemu v P., za účasti vedľajšej účastníčky **G.G., a.s.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. J. B., advokátom so sídlom v P., **o zaplatenie 8 811,86 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 7 C 169/2005, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. júna 2009 sp.zn. 14 Co 9/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Poprad rozsudkom z 9. septembra 2008 č.k. 7 C 169/2005-250 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala voči žalovanému náhrady škody vzniknutej na jej osobnom motorovom vozidle v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným a rozhodol o náhrade trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že výsledkami vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že ku škode na osobnom motorovom vozidle došlo v dôsledku dopravnej nehody zapríčinennej žalovaným. Nebol tak naplnený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a to príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Žalobu považoval preto za neopodstatnene podanú. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 25. júna 2009 sp.zn. 14 Co 9/2009 na odvolanie žalobkyne rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch o zamietnutí žaloby a o náhrade trov konania medzi žalobkyňou a žalovaným potvrdil. Rozsudok súdu prvého stupňa zmenil vo výroku o náhrade trov vedľajšej účastníčky a rozhodol o trovách odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia v merite veci uviedol, že okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým a právnym záverom. Jeho rozhodnutie vo veci samej považoval preto za vecne správne. Súd prvého stupňa správne rozhodol aj o náhrade trov konania medzi žalobkyňou a žalovaným. Pokiaľ ide o trovy vedľajšej účastníčky dospel k záveru, že súd prvého stupňa nesprávne určil rozsah týchto trov. V tejto časti preto rozsudok okresného súdu zmenil. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že odvolací súd označil v rozsudku za vedľajšieho účastníka Č., a.s., hoci takto označený účastník v priebehu konania stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Konanie pred odvolacím súdom je preto postihnuté vadou uvedenou v § 237 písm. b/ O.s.p. Ďalej namietala, že odvolací súd nesprávne v rozpore s ustanovením § 214 ods. 1 O.s.p. prejednal jej odvolanie bez nariadenia pojednávania. V danej veci totiž nešlo ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd mal preto správne na prejednanie odvolania nariadiť pojednávanie. Ak tak neurobil, odňal jej možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolanie odôvodnila tiež tým, že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

Vedľajšia účastníčka vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že Č., a.s. má svojho právneho nástupcu, ktorým je G.G., a.s. Nie je preto pravda, že v konaní vystupoval účastník, ktorý nemá spôsobilosť pred súdom konať. Neobstojí ani námietka žalobkyne, že odvolací súd mal vo veci nariadiť pojednávanie a že ak tak neurobil, odňal jej možnosť konať pred súdom. Navrhla preto dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietnuť a priznať jej trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 28. februára 2010).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevysslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Vady uvedené v tomto zákonnom ustanovení dovolací súd nezistil.

K tvrdeniu žalobkyne, že konanie pred dovolacím súdom bolo postihnuté vadou uvedenou v § 237 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že právnym nástupcom spoločnosti Č., a.s. sa stala v priebehu konania G.G., a.s. (viď výpis z OR oddiel X. vl. č. X.). V konaní na strane vedľajšej účastníčky teda vystupovala právnická osoba s vlastnou právnou subjektivitou (subjekt, ktorý má spôsobilosť mať práva a povinnosti), z ktorého dôvodu je spôsobilá byť aj účastníkom občianskeho súdneho konania (§ 19 O.s.p.). Nesprávne označenie vedľajšej účastníčky v záhlaví rozsudku odvolacieho súdu treba preto považovať za zrejmu nesprávnosť, ktorú je možné opraviť postupom v zmysle § 164 O.s.p. Žalobkyňou tvrdená existencia vady uvedenej § 237 písm. b/ O.s.p. je preto nenáležitá.

Neopodstatnená ja aj jej námietka, že odvolací súd jej odňal možnosť konať pred súdom, ak prejednal jej odvolanie bez nariadenia pojednávania.

Zákon č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok, s účinnosťou od 15. októbra 2008 zmenil obsah predošlého znenia ustanovenia § 214 O.s.p. tým, že inak vymedzil prípady, kedy odvolací súd má povinnosť nariadiť na prejednanie odvolania pojednávanie a kedy môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008 na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

- a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,
- b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania,
- c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

V ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008).

Podľa § 372p O.s.p. s názvom „Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 15. októbra 2008“ na konania začaté pred 15. októbrom 2008 sa použijú predpisy účinné od 15. októbra 2008, ak nie je ďalej ustanovené inak.

V prejednávanej veci žalobkyňa podala odvolanie 23. októbra 2008 a odvolacím súdom bolo rozhodnuté 25. júna 2009, teda už za účinnosti uvedenej novely Občianskeho súdneho poriadku. Na danú vec v súvislosti s postupom odvolacieho súdu bolo preto potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 15. októbra 2008.

Keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by boli dané dôvody pre nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1 O.s.p. (krajský súd nepovažoval za potrebné dokazovanie dopĺňovať ani zopakovať, súd prvého stupňa nerozhodol podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania a nariadenie pojednávania nevyžadoval dôležitý verejný záujem), odvolací súd v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. rozhodol o odvolaní žalobkyne bez nariadenia pojednávania. Postupom odvolacieho súdu, plne rešpektujúcim platnú úpravu Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 15. októbra 2008, nedošlo preto k odňatiu možnosti žalobkyne pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/, c/ a d/ a e/ a g/ § 237 O.s.p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je. Napokon dovolateľka vady uvedené v týchto zákonných ustanoveniach ani nenamietala.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Žalovaný mal v dovolacom konaní síce úspech, ale v tomto štádiu konania mu žiadne trovy nevznikli, preto mu neboli priznané.

Dovolací súd nepriznal náhradu trov dovolacieho konania ani vedľajšej účastníčke, ktoré pozostávali z odmeny jej právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nakoľko ich

nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za trovy potrebné na účelné bránenie práva (§ 142 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. októbra 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová